

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2021/C 252/01	Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i> . . .	1
---------------	--	---

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2021/C 252/02	Cauza C-690/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris (Franța) la 29 octombrie 2018 – Procedură penală împotriva lui X	2
2021/C 252/03	Cauza C-691/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris (France) la 29 octombrie 2018 – Procedură penală împotriva lui Y	3
2021/C 252/04	Cauza C-692/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris (Franța) la 29 octombrie 2018 – Procedură penală împotriva lui Z	3
2021/C 252/05	Cauza C-450/20 P: Recurs introdus la 10 septembrie 2020 de Comprojecto-Projectos e Construções, Lda și alții împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a noua) din 8 iulie 2020 în cauza T-90/20 REC, Comprojecto-Projectos e Construções și alții/BCE și Banco de Portugal	4

2021/C 252/06	Cauza C-503/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Audiencia Provincial de Las Palmas de Gran Canaria (Spania) la 6 octombrie 2020 – Banco de Santander S.A./YC	5
2021/C 252/07	Cauza C-539/20 P: Recurs introdus la 22 octombrie 2020 de Hochmann Marketing GmbH împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a șasea) din 23 ianuarie 2020 în cauza T-807/19, Hochmann Marketing GmbH/Comisia Europeană	5
2021/C 252/08	Cauza C-679/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 17 de Barcelona (Spania) la 15 decembrie 2020 – Administración General del Estado/Ayuntamiento de Les Cabanyes	6
2021/C 252/09	Cauza C-29/21 P: Recurs introdus la 18 ianuarie 2021 de Tinnus Enterprises LLC împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a zecea) din 18 noiembrie 2020 în cauza T-574/19, Tinnus Enterprises/EUIPO	6
2021/C 252/10	Cauza C-59/21 P: Recurs introdus la 1 februarie 2021 de Embutidos Monells, SA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 2 decembrie 2020 în cauza T-639/19, Sánchez Romero Carvajal Jabugo/EUIPO — Embutidos Monells (5MS MMMMM)	6
2021/C 252/11	Cauza C-67/21 P: Recurs introdus la 2 februarie 2021 de BSH Hausgeräte GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a zecea) din 2 decembrie 2020 în cauza BSH Hausgeräte GmbH/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală	7
2021/C 252/12	Cauza C-93/21 P: Recurs introdus la 15 februarie 2021 de easyCosmetic Swiss GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului (judecător unic) din 9 decembrie 2020 în cauza T-858/19, easyCosmetic Swiss GmbH/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală	7
2021/C 252/13	Cauza C-163/21: Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado Mercantil n° 7 de Barcelona (Spania) la 11 martie 2021 – AD și alții/PACCAR Inc, DAF TRUCKS NV și DAF Trucks Deutschland GmbH	7
2021/C 252/14	Cauza C-182/21: Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Düsseldorf (Germania) la 23 martie 2021 – Nokia Technologies Oy/Daimler AG	8
2021/C 252/15	Cauza C-204/21: Acțiune introdusă la 1 aprilie 2021 – Comisia Europeană/Republica Polonă	9
2021/C 252/16	Cauza C-205/21: Cerere de decizie preliminară introdusă de Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgaria) la 31 martie 2021 – Procedură penală împotriva lui V. S.	11
2021/C 252/17	Cauza C-218/21: Cerere de decizie preliminară introdusă de Supremo Tribunal Administrativo (Portugalia) la 1 aprilie 2021 – Autoridade Tributária e Aduaneira/DSR – Montagem e Manutenção de Ascensores e Escadas Rolantes SA	12
2021/C 252/18	Cauza C-224/21: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugalia) la 29 martie 2021 – VX/Autoridade Tributária e Aduaneira	13
2021/C 252/19	Cauza C-251/21: Cerere de decizie preliminară introdusă de Augstākā tiesa (Senāts) (Letonia) la 21 aprilie 2021 – SIA „Piltenes meži”/Lauku atbalsta dienests	14
2021/C 252/20	Cauza C-260/21: Cerere de decizie preliminară introdusă de Okrazhen sad – Vidin (Bulgaria) la 23 aprilie 2021 – Corporate Commercial Bank, în insolvență/Elit Petrol AD	14

2021/C 252/21	Cauza C-262/21: Cerere de decizie preliminară introdusă de Korkein oikeus (Finlanda) la 23 aprilie 2021 – A/B	15
2021/C 252/22	Cauza C-268/21: Cerere de decizie preliminară introdusă de Högsta domstolen (Suedia) la 23 aprilie 2021 – Norra Stockholm Bygg AB/Per Nycander AB	17
2021/C 252/23	Cauza C-273/21: Cerere de decizie preliminară introdusă de Budapest Környéki Törvényszék (Ungaria) la 28 aprilie 2021 – WD/Agrárminiszter	17
2021/C 252/24	Cauza C-284/21 P: Recurs introdus la 3 mai 2021 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia extinsă) din 24 februarie 2021 în cauza T-161/18, Braesch și alții/Comisia	18
2021/C 252/25	Cauza C-286/21: Acțiune introdusă la 4 mai 2021 – Comisia Europeană/Republica Franceză	19

Tribunalul

2021/C 252/26	Cauza T-637/19: Hotărârea Tribunalului din 12 mai 2021 – Sun Stars & Sons/EUIPO – Carpathian Springs (AQUA CARPATICA) [„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene tridimensionale AQUA CARPATICA – Mărcile Uniunii Europene și națională tridimensionale anterioare VODAVODA – Motiv relativ de refuz – Lipsa riscului de confuzie – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]	20
2021/C 252/27	Cauza T-638/19: Hotărârea Tribunalului din 12 mai 2021 – Sun Stars & Sons/EUIPO – Valvis Holding (AC AQUA AC) [„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene tridimensionale AC AQUA AC – Mărcile Uniunii Europene și națională tridimensionale anterioare VODAVODA – Motiv relativ de refuz – Lipsa riscului de confuzie – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]	20
2021/C 252/28	Cauza T-70/20: Hotărârea Tribunalului din 12 mai 2021 – Metamorfoza/ EUIPO – Tiesios kreivės (MUSEUM OF ILLUSIONS) [„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative MUSEUM OF ILLUSIONS – Marca Uniunii Europene figurativă anterioară MUSEUM OF ILLUSIONS – Lipsa riscului de confuzie – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001] – Articolul 95 din Regulamentul 2017/1001”]	21
2021/C 252/29	Cauza T-167/20: Hotărârea Tribunalului din 12 mai 2021 – Tornado Boats International/EUIPO – Haygreen (TORNADO) [„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de declarare a nulității – Marca Uniunii Europene figurativă TORNADO – Cauză de nulitate absolută – Rea credință – Articolul 52 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 59 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]	22
2021/C 252/30	Cauza T-178/20: Hotărârea Tribunalului din 12 mai 2021 – Bavaria Weed/EUIPO (BavariaWeed) [„Marcă a Uniunii Europene – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative BavariaWeed – Motiv absolut de refuz – Marcă contrară ordinii publice – Articolul 7 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul (UE) 2017/1001 – Articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul 2017/1001”]	22
2021/C 252/31	Cauza T-274/19: Ordonanța Tribunalului din 8 aprilie 2021 – Target Ventures Group/EUIPO– Target Partners (TARGET VENTURES) („Marcă a Uniunii Europene – Procedură de anulare – Declarație de renunțare la marca contestată – Nepronunțare asupra fondului”)	23

2021/C 252/32	Cauza T-358/19: Ordonanța Tribunalului din 6 mai 2021 – Groupe Canal +/Comisia („Concurență – Înțelegeri – Distribuție de televiziune – Decizie care conferă caracter obligatoriu unor angajamente – Retragerea actului atacat – Nepronunțare asupra fondului”)	23
2021/C 252/33	Cauza T-822/19: Ordonanța Tribunalului din 4 mai 2021 –Asoliva și Anierac/Comisia („Acțiune în anulare – Agricultură – Clasificare în una dintre cele trei categorii de ulei de măsline virgin – Măsuri de executare – Lipsa afectării individuale – Inadmisibilitate”)	24
2021/C 252/34	Cauzele T-472/20 și T-472/20 AJ II: Ordonanța Tribunalului din 26 aprilie 2021 – Jouvin/Comisia („Acțiune în anulare – Concurență – Înțelegeri – Piața colectării, a monitorizării și a distribuției de colete – Decizie de respingere a unei plângeri – Acțiune vădit nefondată – Cerere de asistență judiciară formulată ulterior introducerii unei acțiuni”)	25
2021/C 252/35	Cauza T-714/20 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 5 mai 2021 – Ovsyannikov/Consiliul („Procedură privind măsurile provizorii – Politica externă și de securitate comună – Măsuri restrictive adoptate având în vedere situația din Ucraina – Înghetarea fondurilor – Cerere de suspendare a executării – Lipsa urgenței”)	25
2021/C 252/36	Cauza T-161/21: Acțiune introdusă la 25 martie 2021 – McCord/Comisia	26
2021/C 252/37	Cauza T-227/21: Acțiune introdusă la 28 aprilie 2021 – Illumina/Comisia	27
2021/C 252/38	Cauza T-237/21: Acțiune introdusă la 4 mai 2021 – Fidelity National Information Services/EUIPO – IFIS (FIS)	29
2021/C 252/39	Cauza T-245/21: Acțiune introdusă la 5 mai 2021 – Varabei/Consiliul	29
2021/C 252/40	Cauza T-248/21: Acțiune introdusă la 7 mai 2021 – Fibrecycle/EUIPO (BACK-2-NATURE)	30
2021/C 252/41	Cauza T-253/21: Acțiune introdusă la 11 mai 2021 – Aquino/Parlamentul	31
2021/C 252/42	Cauza T-254/21: Acțiune introdusă la 10 mai 2021 – Armadora Parleros/Comisia	31
2021/C 252/43	Cauza T-257/21: Acțiune introdusă la 14 mai 2021 – Basaglia/Comisia	32
2021/C 252/44	Cauza T-259/21: Acțiune introdusă la 17 mai 2021 – Neolith Distribution/EUIPO (Reprezentarea unui motiv ornamental)	33
2021/C 252/45	Cauza T-268/21: Acțiune introdusă la 18 mai 2021 – Ryanair/Comisia	34
2021/C 252/46	Cauza T-149/14: Ordonanța Tribunalului din 5 mai 2021 – Anastasiou/Comisia și BCE	34
2021/C 252/47	Cauza T-150/14: Ordonanța Tribunalului din 5 mai 2021 – Pavlides/Comisia și BCE	35
2021/C 252/48	Cauza T-151/14: Ordonanța Tribunalului din 5 mai 2021 – Vassiliou/Comisia și BCE	35
2021/C 252/49	Cauza T-152/14: Ordonanța Tribunalului din 5 mai 2021 – Medilab/Comisia și BCE	35
2021/C 252/50	Cauza T-514/16: Ordonanța Tribunalului din 28 aprilie 2021 – Tsilikas/Comisia	35
2021/C 252/51	Cauza T-534/16: Ordonanța Tribunalului din 6 mai 2021 – Tsilikas/Comisia	36
2021/C 252/52	Cauza T-537/16: Ordonanța Tribunalului din 30 aprilie 2021 – Aycinena și alții/Comisia	36

2021/C 252/53	Cauza T-541/16: Ordonanța Tribunalului din 27 aprilie 2021 – Guillen Lazo/Comisia	36
2021/C 252/54	Cauza T-547/16: Ordonanța Tribunalului din 6 mai 2021 – Miranda Garcia/Curtea de Justiție a Uniunii Europene	36
2021/C 252/55	Cauza T-147/18: Ordonanța Tribunalului din 5 mai 2021 – APG Intercon și alții/Consiliul și alții . .	37
2021/C 252/56	Cauza T-179/18: Ordonanța Tribunalului din 5 mai 2021 – Scordis, Papapetrou & Co și alții/Consiliul și alții	37
2021/C 252/57	Cauza T-188/18: Ordonanța Tribunalului din 5 mai 2021 – Papaconstantinou și alții/Consiliul și alții	37
2021/C 252/58	Cauza T-196/18: Ordonanța Tribunalului din 5 mai 2021 – Vital Capital Investments și alții/Consiliul și alții	37
2021/C 252/59	Cauza T-197/18: Ordonanța Tribunalului din 12 mai 2021 – JV Voscf și alții/Consiliul și alții	38
2021/C 252/60	Cauza T-208/18: Ordonanța Tribunalului din 5 mai 2021 – Nessim Daoud și alții/Consiliul și alții .	38
2021/C 252/61	Cauza T-702/19: Ordonanța Tribunalului din 20 aprilie 2021 – Compass Overseas Holdings și alții/Comisia	38
2021/C 252/62	Cauza T-139/20: Ordonanța Tribunalului din 29 aprilie 2021 – Applia/Comisia	38
2021/C 252/63	Cauza T-140/20: Ordonanța Tribunalului din 29 aprilie 2021 – Applia/Comisia	39
2021/C 252/64	Cauza T-141/20: Ordonanța Tribunalului din 29 aprilie 2021 – Applia/Comisa	39
2021/C 252/65	Cauza T-142/20: Ordonanța Tribunalului din 29 aprilie 2021 – Applia/Comisia	39
2021/C 252/66	Cauza T-260/20: Ordonanța Tribunalului din 11 mai 2021 – Da Silva Carreira/Comisia	39
2021/C 252/67	Cauza T-66/21: Ordonanța Tribunalului din 6 mai 2021 – Precisis/EUIPO – Easee (EASEE)	39

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*
(2021/C 252/01)

Ultima publicație

JO C 242, 21.6.2021

Publicații anterioare

JO C 228, 14.6.2021

JO C 217, 7.6.2021

JO C 206, 31.5.2021

JO C 189, 17.5.2021

JO C 182, 10.5.2021

JO C 180, 10.5.2021

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <https://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Juge d’instruction du tribunal de grande instance de Paris
(Franța) la 29 octombrie 2018 – Procedură penală împotriva lui X**

(Cauza C-690/18)

(2021/C 252/02)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Juge d’instruction du tribunal de grande instance de Paris

Partea din procedura principală

X

cu participarea: Consommation, logement et cadre de vie (CLCV), France Nature Environnement, Générations futures, Greenpeace France, ADR Europe Express, Union fédérale des consommateurs – Que choisir (UFC – Que choisir), AS și alții

Prin Ordonanța din 6 mai 2021, Curtea (Camera a șaptea) a declarat:

- 1) Articolul 3 punctul 10 din Regulamentul (CE) nr. 715/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2007 privind omologarea de tip a autovehiculelor în ceea ce privește emisiile provenind de la vehiculele ușoare pentru pasageri și de la vehiculele ușoare comerciale (Euro 5 și Euro 6) și privind accesul la informațiile referitoare la repararea și întreținerea vehiculelor⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că constituie un „element de proiectare”, în sensul acestei dispoziții, un program integrat în computerul pentru controlul motorului sau care acționează asupra acestuia, având în vedere că acționează asupra funcționării sistemului de control al emisiilor și că reduce eficacitatea acestuia.
- 2) Articolul 3 punctul 10 din regulamentul nr. 715/2007 trebuie interpretat în sensul că intră în sfera noțiunii de „sistem de control al emisiilor”, în sensul acestei dispoziții, atât tehnologiile și strategia denumită „de posttratament a gazelor de evacuare”, care reduc emisiile în aval, și anume după formarea acestora, cât și cele care, la fel ca sistemul de reciclare a gazelor de evacuare, reduc emisiile în amonte, și anume la momentul formării acestora.
- 3) Articolul 3 punctul 10 din regulamentul nr. 715/2007 trebuie interpretat în sensul că constituie un „dispozitiv de manipulare”, în sensul acestei dispoziții, un dispozitiv care detectează orice parametru legat de desfășurarea procedurilor de omologare prevăzute de acest regulament, în scopul de a ameliora performanța, cu ocazia acestor proceduri, a sistemului de control al emisiilor și astfel de a obține omologarea vehiculului, chiar dacă o astfel de ameliorare poate de asemenea fi observată, în mod punctual, în condiții de utilizare normală a vehiculului.
- 4) Articolul 5 alineatul (2) litera (a) din regulamentul nr. 715/2007 trebuie interpretat în sensul că un dispozitiv de manipulare care ameliorează sistematic, cu ocazia procedurilor de omologare, performanța sistemelor de control al emisiilor vehiculelor în scopul de a respecta limitele de emisii stabilite prin acest regulament, și astfel de a obține omologarea acestor vehicule, nu poate intra sub incidența excepției de la interzicerea acestor dispozitive prevăzute în dispoziția menționată, referitoare la protecția motorului împotriva deteriorărilor sau a unui accident și la funcționarea în siguranță a vehiculului, chiar dacă acest dispozitiv contribuie la prevenirea îmbătrânirii sau a ancrasării motorului.

⁽¹⁾ JO 2007, L 171, p. 1.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris
(France) la 29 octombrie 2018 – Procedură penală împotriva lui Y**

(Cauza C-691/18)

(2021/C 252/03)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris

Partea din procedura principală

Y

Cu participarea BT, Consommation, logement et cadre de vie (CLCV), Générations futures, Greenpeace France, CU, Union fédérale des consommateurs – Que choisir (UFC – Que choisir)

Prin Ordonanța din 6 mai 2021, Curtea (Camera a șaptea) a declarat:

- 1) Articolul 3 punctul 10 din Regulamentul (CE) nr. 715/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2007 privind omologarea de tip a autovehiculelor în ceea ce privește emisiile provenind de la vehiculele ușoare pentru pasageri și de la vehiculele ușoare comerciale (Euro 5 și Euro 6) și privind accesul la informațiile referitoare la repararea și întreținerea vehiculelor ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că constituie un „element de proiectare”, în sensul acestei dispoziții, un program integrat în computerul pentru controlul motorului sau care acționează asupra acestuia, având în vedere că acționează asupra funcționării sistemului de control al emisiilor și că reduce eficacitatea acestuia.
- 2) Articolul 3 punctul 10 din regulamentul nr. 715/2007 trebuie interpretat în sensul că intră în sfera noțiunii de „sistem de control al emisiilor”, în sensul acestei dispoziții, atât tehnologiile și strategia denumită „de posttratate a gazelor de evacuare”, care reduc emisiile în aval, și anume după formarea acestora, cât și cele care, la fel ca sistemul de reciclare a gazelor de evacuare, reduc emisiile în amonte, și anume la momentul formării acestora.
- 3) Articolul 3 punctul 10 din regulamentul nr. 715/2007 trebuie interpretat în sensul că constituie un „dispozitiv de manipulare”, în sensul acestei dispoziții, un dispozitiv care detectează orice parametru legat de desfășurarea procedurilor de omologare prevăzute de acest regulament, în scopul de a ameliora performanța, cu ocazia acestor proceduri, a sistemului de control al emisiilor și astfel de a obține omologarea vehiculului, chiar dacă o astfel de ameliorare poate de asemenea fi observată, în mod punctual, în condiții de utilizare normală a vehiculului.
- 4) Articolul 5 alineatul (2) litera (a) din regulamentul nr. 715/2007 trebuie interpretat în sensul că un dispozitiv de manipulare care ameliorează sistematic, cu ocazia procedurilor de omologare, performanța sistemelor de control al emisiilor vehiculelor în scopul de a respecta limitele de emisii stabilite prin acest regulament, și astfel de a obține omologarea acestor vehicule, nu poate intra sub incidența excepției de la interzicerea acestor dispozitive prevăzute în dispoziția menționată, referitoare la protecția motorului împotriva deteriorărilor sau a unui accident și la funcționarea în siguranță a vehiculului, chiar dacă acest dispozitiv contribuie la prevenirea îmbătrânirii sau a ancrasării motorului.

⁽¹⁾ JO 2007, L 171, p. 1.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris
(Franța) la 29 octombrie 2018 – Procedură penală împotriva lui Z**

(Cauza C-692/18)

(2021/C 252/04)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris

Partea din procedura principală

Z

Cu participarea : DV, IA, ATPIC, EW și alții, Consommation, logement et cadre de vie (CLCV), Conseil national des associations familiales laïques (CNAFAL), FX, France Nature Environnement, Générations futures, GY, Greenpeace France, HZ e.a., Union fédérale des consommateurs – Que choisir (UFC – Que choisir)

Prin Ordonanța din 6 mai 2021, Curtea (Camera a șaptea) a declarat:

- 1) Articolul 3 punctul 10 din Regulamentul (CE) nr. 715/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2007 privind omologarea de tip a autovehiculelor în ceea ce privește emisiile provenind de la vehiculele ușoare pentru pasageri și de la vehiculele ușoare comerciale (Euro 5 și Euro 6) și privind accesul la informațiile referitoare la repararea și întreținerea vehiculelor ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că constituie un „element de proiectare”, în sensul acestei dispoziții, un program integrat în computerul pentru controlul motorului sau care acționează asupra acestuia, având în vedere că acționează asupra funcționării sistemului de control al emisiilor și că reduce eficacitatea acestuia.
- 2) Articolul 3 punctul 10 din regulamentul nr. 715/2007 trebuie interpretat în sensul că intră în sfera noțiunii de „sistem de control al emisiilor”, în sensul acestei dispoziții, atât tehnologiile și strategia denumită „de posttratament a gazelor de evacuare”, care reduc emisiile în aval, și anume după formarea acestora, cât și cele care, la fel ca sistemul de reciclare a gazelor de evacuare, reduc emisiile în amonte, și anume la momentul formării acestora.
- 3) Articolul 3 punctul 10 din regulamentul nr. 715/2007 trebuie interpretat în sensul că constituie un „dispozitiv de manipulare”, în sensul acestei dispoziții, un dispozitiv care detectează orice parametru legat de desfășurarea procedurilor de omologare prevăzute de acest regulament, în scopul de a ameliora performanța, cu ocazia acestor proceduri, a sistemului de control al emisiilor și astfel de a obține omologarea vehiculului, chiar dacă o astfel de ameliorare poate de asemenea fi observată, în mod punctual, în condiții de utilizare normală a vehiculului.
- 4) Articolul 5 alineatul (2) litera (a) din regulamentul nr. 715/2007 trebuie interpretat în sensul că un dispozitiv de manipulare care ameliorează sistematic, cu ocazia procedurilor de omologare, performanța sistemelor de control al emisiilor vehiculelor în scopul de a respecta limitele de emisii stabilite prin acest regulament, și astfel de a obține omologarea acestor vehicule, nu poate intra sub incidența excepției de la interzicerea acestor dispozitive prevăzute în dispoziția menționată, referitoare la protecția motorului împotriva deteriorărilor sau a unui accident și la funcționarea în siguranță a vehiculului, chiar dacă acest dispozitiv contribuie la prevenirea îmbătrânirii sau a ancrasării motorului.

⁽¹⁾ JO 2007, L 171, p. 1.

Recurs introdus la 10 septembrie 2020 de Comprojecto-Projectos e Construções, Lda și alții împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a noua) din 8 iulie 2020 în cauza T-90/20 REC, Comprojecto-Projectos e Construções și alții/BCE și Banco de Portugal

(Cauza C-450/20 P)

(2021/C 252/05)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Recurenți: Comprojecto-Projectos e Construções, Lda, Paulo Eduardo Matos Gomes de Azevedo, Julião Maria Gomes de Azevedo, Isabel Maria Matos Gomes de Azevedo (reprezentant: M. Ribeiro, avocat)

Celelalte părți din procedură: Banca Centrală Europeană, Banco de Portugal

Prin Ordonanța din 5 mai 2021, Curtea (Camera a noua) a respins recursul ca fiind vădit inadmisibil.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Audiencia Provincial de Las Palmas de Gran Canaria (Spania) la 6 octombrie 2020 – Banco de Santander S.A./YC

(Cauza C-503/20)

(2021/C 252/06)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Audiencia Provincial de Las Palmas de Gran Canaria

Părțile din procedura principală

Apelantă: Banco de Santander S.A.

Intimat: YC

Prin Ordonanța din 25 martie 2021, Curtea (Camera a șasea) a statuat că prima întrebare preliminară este vădit inadmisibilă și a răspuns la a doua întrebare că Directiva 87/102/CEE a Consiliului din 22 decembrie 1986 de apropiere a actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre privind creditul de consum ⁽¹⁾, astfel cum a fost modificată de Directiva 90/88/CEE a Consiliului din 22 februarie 1990 ⁽²⁾ și Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului ⁽³⁾ trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări naționale, astfel cum este interpretată de jurisprudența națională, care prevede o limitare a dobânzii anuale efective care poate fi impusă consumatorului în cadrul unui contract de credit de consum pentru combaterea cămătăriei, cu condiția ca această reglementare să nu fie contrară normelor armonizate prin aceste directive în ceea ce privește în special obligațiile de informare.

⁽¹⁾ JO L 42, p. 48, Ediție specială 15/vol. 01, p. 252.

⁽²⁾ JO L 61, p. 14, Ediție specială 15/vol.02, p.6.

⁽³⁾ JO L 133, p. 66.

Recurs introdus la 22 octombrie 2020 de Hochmann Marketing GmbH împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a șasea) din 23 ianuarie 2020 în cauza T-807/19, Hochmann Marketing GmbH/Comisia Europeană

(Cauza C-539/20 P)

(2021/C 252/07)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Hochmann Marketing GmbH (reprezentant: J. Jennings, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Prin Ordonanța din 6 mai 2021, Curtea de Justiție a Uniunii Europene (Camera a opta) a respins recursul ca vădit inadmisibil și a obligat recurenta să suporte propriile cheltuieli de judecată.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 17 de Barcelona (Spania) la 15 decembrie 2020 – Administración General del Estado/Ayuntamiento de Les Cabanyes

(Cauza C-679/20)

(2021/C 252/08)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n.º 17 de Barcelona

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Administración General del Estado

Pârâtă: Ayuntamiento de Les Cabanyes

Prin Ordonanța din 6 mai 2021, Curtea (Camera a noua) s-a declarat vădit necompetentă să răspundă la întrebările preliminare adresate de Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n.º 17 de Barcelona (Tribunalul de Contencios Administrativ nr. 17 din Barcelona) prin ordonanța din 11 decembrie 2020.

Recurs introdus la 18 ianuarie 2021 de Tinnus Enterprises LLC împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a zecea) din 18 noiembrie 2020 în cauza T-574/19, Tinnus Enterprises/EUIPO

(Cauza C-29/21 P)

(2021/C 252/09)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Tinnus Enterprises LLC (reprezentanți: A. Odle și R. Palijama, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală

Prin Ordonanța din 5 mai 2021, Curtea (Camera de admitere în principiu a recursurilor) a declarat că recursul nu poate fi admis și că Tinnus Enterprises LLC suportă propriile cheltuieli de judecată.

Recurs introdus la 1 februarie 2021 de Embutidos Monells, SA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 2 decembrie 2020 în cauza T-639/19, Sánchez Romero Carvajal Jabugo/EUIPO — Embutidos Monells (5MS MMMM)

(Cauza C-59/21 P)

(2021/C 252/10)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurentă: Embutidos Monells, SA (reprezentanți: L. Broschat García și L. Polo Flores, avocați)

Celelalte părți din procedură: Sánchez Romero Carvajal Jabugo, S. A. U., Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală

Prin Ordonanța din 18 mai 2021, Curtea (Camera de admitere în principiu a recursurilor) a declarat că recursul nu se admite în principiu și a obligat Embutos Monells, SA să suporte propriile cheltuieli de judecată.

Recurs introdus la 2 februarie 2021 de BSH Hausgeräte GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a zecea) din 2 decembrie 2020 în cauza BSH Hausgeräte GmbH/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală

(Cauza C-67/21 P)

(2021/C 252/11)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: BSH Hausgeräte GmbH (reprezentanți: S. Biagosch, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală

Prin Ordonanța din 12 mai 2021, Curtea de Justiție a Uniunii Europene (Camera de admitere în principiu a recursurilor) a declarat că recursul nu se admite în principiu și a obligat recurenta să suporte propriile cheltuieli de judecată.

Recurs introdus la 15 februarie 2021 de easyCosmetic Swiss GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului (judecător unic) din 9 decembrie 2020 în cauza T-858/19, easyCosmetic Swiss GmbH/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală

(Cauza C-93/21 P)

(2021/C 252/12)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: easyCosmetic Swiss GmbH (reprezentanți: D. Terheggen, avocat, S. E. Sullivan, avocată)

Celelalte părți din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală, U.W.I. Unternehmensberatungs- und Wirtschaftsinformations GmbH

Prin Ordonanța din 20 mai 2021, Curtea de Justiție a Uniunii Europene (Camera de admitere în principiu a recursurilor) nu a admis în principiu recursul și a dispus ca recurenta să își suporte propriile cheltuieli de judecată.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado Mercantil nº 7 de Barcelona (Spania) la 11 martie 2021 – AD și alții/PACCAR Inc, DAF TRUCKS NV și DAF Trucks Deutschland GmbH

(Cauza C-163/21)

(2021/C 252/13)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado Mercantil nº 7 de Barcelona

Părțile din procedura principală

Reclamanți: AD și alții

Pârâte: PACCAR Inc, DAF TRUCKS NV și DAF Trucks Deutschland GmbH

Întrebarea preliminară

Articolul 5 alineatul (1) din Directiva 2014/104/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 noiembrie 2014 privind anumite norme care guvernează acțiunile în despăgubire în temeiul dreptului intern în cazul încălcărilor dispozițiilor legislației în materie de concurență a statelor membre și a Uniunii Europene ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că divulgarea de probe relevante se referă numai la documente controlate de pârât sau de un terț, care există deja, sau, dimpotrivă, articolul 5 alineatul (1) include de asemenea posibilitatea divulgării de documente pe care partea în privința căreia se formulează cererea de informații trebuie să le creeze *ex novo*, prin reunirea sau clasificarea informațiilor, a cunoștințelor sau a datelor pe care le deține?

⁽¹⁾ JO 2014, L 349, p. 1.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Düsseldorf (Germania) la 23 martie 2021 – Nokia Technologies Oy/Daimler AG

(Cauza C-182/21)

(2021/C 252/14)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Düsseldorf

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Nokia Technologies Oy

Pârâtă: Daimler AG

Interveniente: Continental Automotive GmbH, Continental Automotive Hungary Kft., Bury Sp. z.o.o., TomTom Sales B.V., VALEO Telematik und Akustik GmbH (fostă Peiker acustic GmbH), Robert Bosch GmbH, Huawei Technologies Deutschland GmbH, TomTom International B.V., Sierra Wireless S.A.

Întrebările preliminare

A. Există o obligație de acordare prioritara de licențe furnizorilor?

- 1) În cadrul acțiunii în contrafacerea unui brevet, introdusă de titularul unui brevet esențial pentru un standard (BES) creat de un organism de standardizare, care s-a angajat în mod irevocabil față de acest organism să acorde oricărui terț o licență în condiții FRAND, o întreprindere dintr-o etapă din avalul procesului economic poate opune excepția abuzului de poziție dominantă în sensul articolului 102 TFUE atunci când standardul pentru care este esențial brevetul, respectiv părți din acesta, este deja implementat în componente primare achiziționate de pârâta acțiunii în contrafacere, iar titularul brevetului refuză furnizorilor acesteia, care intenționează să obțină o licență, acordarea în condiții FRAND a unei licențe proprii și nelimitate cu privire la produsele care implementează standardul, pentru toate tipurile de utilizare relevante din dreptul brevetelor?
 - a) Această situație este valabilă și atunci când, în sectorul comercial respectiv al distribuitorului produsului final, este conform cu practicile existente ca, în ceea ce privește componenta provenită de la furnizor, situația juridică referitoare la protecția brevetelor să fie clarificată prin intermediul obținerii dreptului de licență de către furnizori?
 - b) Există o prioritate de acordare a licenței în privința furnizorilor din cadrul fiecărei etape a lanțului de aprovizionare sau numai față de acel furnizor care se află direct în amonte față de distribuitorului produsului final, la sfârșitul lanțului de valorificare? Sunt decisive și în această privință practicile comerciale?

- 2) Interdicția practicilor abuzive prevăzută de dreptul concurenței impune ca furnizorului să i se acorde, în condiții FRAND, cu privire la produsele care implementează standardul, o licență proprie și nelimitată, pentru toate tipurile de utilizare relevante în materia dreptului brevetelor, în sensul că distribuitorii finali (și, eventual, clienții din amonte), în cazul unei utilizării conforme a respectivei componente provenite de la furnizor, nu mai necesită, la rândul lor, o licență proprie și separată de la titularul BES pentru a evita o încălcare a drepturilor conferite de brevet?
- 3) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare preliminară: articolul 102 TFUE impune cerințe speciale calitative, cantitative și/sau alte cerințe privind criteriile potrivit cărora titularul unui brevet esențial pentru un standard decide care sunt potențialii contravenienți, de la diferite niveluri ale aceluiași lanț de producție și de valorificare, împotriva cărora va formula o acțiune în contrafacerea unui brevet?
- B. Concretizarea cerințelor care decurg din Hotărârea Curții în cauza Huawei/ZTE (Hotărârea din 16 iulie 2015, C-170/13) ⁽¹⁾:
1. Independent de acțiunile pe care titularul unui BES și utilizatorul unui BES sunt obligați să le efectueze reciproc (notificarea contrafacerii, solicitarea acordării licenței, oferta de licență în condiții FRAND; oferta de licență către furnizorul căruia trebuie să i se acorde cu prioritate o licență) și care trebuie îndeplinite în faza *precontencioasă*, există posibilitatea de a îndeplini *a posteriori*, în faza contencioasă, obligații de comportament care au fost omise în faza *precontencioasă*?
2. Se poate considera că există o cerere de licență susceptibilă de a fi luată în considerare a utilizatorului brevetului numai atunci când, pe baza unei aprecieri globale a tuturor circumstanțelor, reiese în mod clar și neechivoc voința și disponibilitatea utilizatorului unui BES de a încheia un contract de licență în condiții FRAND cu titularul aceluși BES, oricare ar fi aceste condiții FRAND (care încă nu pot fi prevăzute din cauza lipsei formulării, la momentul respectiv, a unei oferte de licență)?
- a) În general, autorul unei contrafaceri, care nu reacționează în niciun fel timp de mai multe luni după notificarea contrafacerii, dă astfel de înțeles că nu este interesat să obțină o licență, astfel încât, în pofida unei cereri de licență formulate verbal, o astfel de cerere lipsește, cu consecința că acțiunea în încetare a titularului BES trebuie admisă?
- b) Din condițiile de acordare a unei licență, prezentate de utilizatorul unui BES prin intermediul unei contraoferte, se poate concluziona în sensul unei lipse a cererii de licență, cu consecința admiterii acțiunii în încetare a titularului aceluși BES, fără a verifica în prealabil dacă propria ofertă de licență a titularului BES (care este anterioară contraofertei utilizatorului BES) corespunde ea însăși condițiilor FRAND?
- c) O astfel de concluzie este, în orice caz, exclusă atunci când condițiile de acordare a unei licențe din contraofertă, din care ar trebui să se concluzioneze în sensul unei lipse a cererii de licență, sunt unele pentru care nu este clar nici în mod vădit, nici pe baza jurisprudenței instanței supreme, că sunt incompatibile cu condițiile FRAND?

⁽¹⁾ C-170/13, EU:C:215:477.

Acțiune introdusă la 1 aprilie 2021 – Comisia Europeană/Republica Polonă

(Cauza C-204/21)

(2021/C 252/15)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: P.J.O. Van Nuffel, K. Herrmann, agenți)

Pârâtă: Republica Polonă

Concluziile reclamantei

Comisia solicită Curții să constate că:

- prin adoptarea și menținerea în vigoare a articolului 42a alineatele 1 și 2 și a articolului 55 alineatul 4 din ustawa – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Legea privind organizarea instanțelor de drept comun, denumită în continuare „Legea p.u.s.p.”), a articolului 26 alineatul 3 și a articolului 29 alineatele 2 și 3 din ustawa o Sądzie Najwyższym (Legea privind Curtea Supremă) și a articolului 5 alineatele 1a și 1b din ustawa o sądach administracyjnych (Legea privind instanțele administrative), în versiunea care rezultă din ustawa z dnia 20 grudnia 2019 r. o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw (Legea din 20 decembrie 2019 de modificare a Legii privind organizarea instanțelor de drept comun, a Legii privind Curtea supremă și a altor legi, denumită în continuare „Legea de modificare”), precum și a articolului 8 din Legea de modificare, care interzic oricărei instanțe naționale să verifice respectarea cerințelor Uniunii referitoare la instanța judecătorească independentă și imparțială, constituită în prealabil prin lege, Republica Polonă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul dispozițiilor coroborate ale articolului 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE și ale articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”), în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului cu privire la articolul 6 paragraful 1 din CEDO, precum și în temeiul articolului 267 TFUE și al principiului supremației dreptului Uniunii;
- prin adoptarea și menținerea în vigoare a articolului 26 alineatele 2 și 4-6 și a articolului 82 alineatele 2-5 din Legea privind Curtea Supremă, în versiunea care rezultă din Legea de modificare, precum și a articolului 10 din Legea de modificare, care atribuie Izba Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych Sądu Najwyższego (Camera de control extraordinar și cauze publice a Curții Supreme) competența exclusivă de a examina căile de atac și chestiunile de drept referitoare la lipsa de independență a unei instanțe sau a unui judecător, Republica Polonă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul dispozițiilor coroborate ale articolului 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE și ale articolului 47 din cartă, precum și în temeiul articolului 267 TFUE și al principiului supremației dreptului Uniunii;
- prin adoptarea și menținerea în vigoare a articolului 107 alineatul 1 punctele 2 și 3 din Legea p.u.s.p. și a articolului 72 alineatul 1 punctele 1-3 din Legea privind Curtea Supremă, în versiunea care rezultă din Legea de modificare, care permit calificarea drept încălcare disciplinară a examinării respectării cerințelor Uniunii referitoare la instanța judecătorească independentă și imparțială, constituită în prealabil prin lege, Republica Polonă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul dispozițiilor coroborate ale articolului 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE și ale articolului 47 din Cartă, precum și în temeiul articolului 267 TFUE;
- prin abilitarea Izba Dyscyplinarna Sądu Najwyższego (Camera disciplinară a Curții Supreme), ale cărei independență și imparțialitate nu sunt garantate, să se pronunțe în cauzele care au o incidență directă asupra statutului și exercitării funcțiilor de judecător și de judecător asistent (de exemplu cererile de inițiere a unei proceduri penale împotriva unor judecători și judecători asistenți sau cererile de arestare a acestora, cauzele în materia dreptului muncii și a asigurărilor sociale referitoare la judecători ai Curții Supreme, precum și cauzele referitoare la pensionarea judecătorilor Curții Supreme), Republica Polonă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 19 alineatul 1 al doilea paragraf TUE;
- prin adoptarea și menținerea în vigoare a articolului 88a din Legea privind instanțele de drept comun, a articolului 45 alineatul 3 din Legea privind Curtea Supremă și a articolului 8 alineatul 2 din Legea privind instanțele administrative, în versiunea care rezultă din Legea de modificare, Republica Polonă a încălcat dreptul la respectarea vieții private și dreptul la protecția datelor cu caracter personal garantate la articolul 7 și la articolul 8 alineatul (1) din cartă, precum și la articolul 6 alineatul (1) literele (c) și (e), la articolul 6 alineatul (3) și la articolul 9 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date⁽¹⁾;
- obligarea Republicii Polone la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Având în vedere circumstanțele înființării sale, compunerea sa și competențele care îi sunt conferite, Camera disciplinară a Curții Supreme nu este un organ jurisdicțional care să îndeplinească cerințele unei instanțe independente în sensul dispozițiilor coroborate ale articolului 19 alineatul (1) TUE și ale articolului 47 din cartă. În consecință, menținerea competenței acesteia în cauze referitoare la alți judecători naționali care vizează statutul lor și condițiile exercitării funcției de judecător aduce atingere independenței acestora și încalcă articolul 19 alineatul (1) TUE.

Prevederile Legii de modificare care împiedică judecătorii polonezi să examineze respectarea, de către formațiunile care statuează în cauze care intră sub incidența dreptului Uniunii, a cerințelor referitoare la instanța judecătorească independentă și imparțială, constituită în prealabil prin lege, în sensul dispozițiilor coroborate ale articolului 19 articolul (1) TUE și ale articolului 47 din Cartă, încalcă aceste din urmă dispoziții și aduc atingere mecanismului întrebărilor preliminare instituit prin articolul 267 TFUE. Astfel, potrivit jurisprudenței Curții de Justiție, instanțele naționale sunt ținute să garanteze examinarea cauzelor referitoare la drepturi individuale conferite de dreptul Uniunii de către o instanță judecătorească independentă și imparțială, constituită în prealabil prin lege. Considerarea unei asemenea examinări drept încălcare disciplinară constituie o încălcare a dreptului Uniunii. Orice judecător național, în calitate de instanță care aplică dreptul Uniunii, trebuie să aibă posibilitatea de a aprecia, din oficiu sau la cerere, dacă cauzele care intră sub incidența dreptului Uniunii sunt examinate de un judecător independent, în sensul dreptului Uniunii, fără ca judecătorul respectiv să riște să fie supus unei proceduri disciplinare. Rezervarea în favoarea Camerei de control extraordinar și cauze publice a Curții Supreme a competenței exclusive de a soluționa cererile de recuzare a unui judecător într-o cauză determinată sau de a desemna formațiunea de judecată competentă, cereri întemeiate pe motivul lipsei de independență a judecătorului sau a instanței, nu permite celorlalți judecători să își îndeplinească obligațiile amintite mai sus și să adreseze Curții de Justiție întrebări preliminare privind interpretarea acestei cerințe a dreptului Uniunii. Or, potrivit jurisprudenței Curții de Justiție, fiecare instanță națională este abilitată să adreseze întrebări preliminare în temeiul articolului 267 TFUE, iar instanțele ale căror decizii nu pot fi atacate sunt obligate să sesizeze Curtea de Justiție în caz de îndoiele cu privire la interpretare.

Obligația fiecărui judecător de a publica în *Biuletyn Informacji Publicznej* (Buletinul de informare publică), în termen de 30 de zile de la numirea în funcția de judecător, informații referitoare la apartenența sa la o asociație, la funcțiile pe care le exercită în cadrul unor fundații fără scop lucrativ, precum și la apartenența la un partid politic înainte de numirea în funcția de judecător încalcă dreptul fundamental al judecătorului la respectarea vieții sale private și la protecția datelor sale cu caracter personal, precum și dispozițiile RGPD.

(¹) JO 2016, L 119, p. 1.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgaria) la 31 martie 2021 – Procedură penală împotriva lui V. S.

(Cauza C-205/21)

(2021/C 252/16)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgaria)

Părțile din procedura principală

Reclamant: Ministerstvoto na vatreshnite raboti, Glavna direksia za borba s organiziranata prestapnost

Inculpată:

V. S.

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 10 din Directiva 2016/680 (¹) este transpus în mod valid prin referirea în legea națională – articolul 25 alineatul (3) și articolul 25a din *Zakon za ministerstvo na vatreshnite raboti* [Legea privind Ministerul de Interne] – la dispoziția similară prevăzută la articolul 9 din Regulamentul 2016/679 (²)?
- 2) Cerința prevăzută la articolul 10 litera (a) din Directiva 2016/680 în coroborare cu articolul 52, precum și cu articolele 3 și 8 din cartă, potrivit căreia o restrângere a integrității și protecției datelor cu caracter personal trebuie să fie prevăzută de lege, este îndeplinită atunci când sunt în vigoare dispoziții naționale contrare referitoare la admisibilitatea prelucrării datelor genetice și biometrice în scopul înregistrării efectuate de poliție?

- 3) Este compatibilă cu articolul 6 litera (a) din Directiva 2016/680 în coroborare cu articolul 48 din cartă o lege națională – articolul 68 alineatul (4) din Legea privind Ministerul de Interne – care prevede obligația instanței de a dispune colectarea în mod coercitiv a datelor cu caracter personal (fotografierea, luarea amprentelor și prelevarea de probe în vederea realizării unui profil ADN) atunci când o persoană inculpată pentru săvârșirea cu intenție a unei infracțiuni care face obiectul urmăririi penale din oficiu refuză să colaboreze în mod voluntar la colectarea acestor date personale, fără ca instanța să poată aprecia dacă există motive serioase să se creadă că persoana a săvârșit infracțiunea de care este acuzată?
- 4) O lege națională – articolul 68 alineatele (1)-(3) din Legea privind Ministerul de Interne – care prevede, ca regulă generală, fotografierea, luarea amprentelor și prelevarea de probe în vederea realizării unui profil ADN cu privire la toate persoanele acuzate de săvârșirea cu intenție a unei infracțiuni care face obiectul urmăririi penale din oficiu, este compatibilă cu articolul 10, cu articolul 4 alineatul (1) literele (a) și (c), precum și cu articolul 8 alineatele (1) și (2) din Directiva 2016/680?

- (¹) Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Deciziei-cadru 2008/977/JAI a Consiliului (JO 2016, L 119, p. 89).
- (²) Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO 2016, L 119, p. 1).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Supremo Tribunal Administrativo (Portugalia) la 1 aprilie 2021 – Autoridade Tributária e Aduaneira/DSR – Montagem e Manutenção de Ascensores e Escadas Rolantes SA

(Cauza C-218/21)

(2021/C 252/17)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Supremo Tribunal Administrativo

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Autoridade Tributária e Aduaneira

Pârâtă: DSR – Montagem e Manutenção de Ascensores e Escadas Rolantes SA

Întrebările preliminare

- 1) O aplicare a punctului 2.27 din lista I care figurează în anexa la Codul privind TVA-ul, interpretat în sensul că include serviciile de reparații și întreținere a ascensoarelor prestate de întreprinderea la care se referă situația de fapt sintetizată anterior și în sensul că presupune aplicarea cotei reduse a TVA-ului, este compatibilă cu dreptul Uniunii, în special cu anexa IV la [A șasea] directivă privind TVA (¹)?
- 2) O aplicare a dispoziției respective din Codul privind TVA-ul, care ia în considerare de asemenea alte dispoziții naționale – articolul 1207, articolul 204 alineatul 1 litera e) și alineatul 3, articolul 1421 alineatul 2 litera b) din Codul civil (dispoziții referitoare la noțiunile de contract de lucrări și de bun imobil și la prezumția că ascensorul constituie o parte comună a clădirilor aflate în proprietate comună), – este compatibilă cu dreptul Uniunii, în special cu anexa IV la [A șasea] directivă privind TVA?

(¹) A șasea directivă a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO 1977, L 145, p. 1).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugalia) la 29 martie 2021 – VX/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Cauza C-224/21)

(2021/C 252/18)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Părțile din procedura principală

Reclamant: VX

Pârâtă: Autoridade Tributária e Aduaneira

Întrebările preliminare

1) Articolul 63 TFUE, coroborat cu articolul 65 alineatul (1) TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune unui regim fiscal al unui stat membru, în cadrul impozitării directe, care se aplică veniturilor persoanelor fizice și în cadrul căruia coexistă, în ceea ce privește contribuabilii nerezidenți și câștigurile rezultate din plusvalori imobiliare obținute în urma vânzării de bunuri imobile situate în statul membru respectiv, două regimuri juridice: într-unul dintre ele i) se aplică o rată fixă proporțională cu 28 % din totalitatea câștigurilor rezultate din plusvalori (*tax base*), calculate în conformitate cu normele generale privind stabilirea (cuantificare, *quantum*) acestor câștiguri, în timp ce în cadrul celuilalt regim ii) se aplică regimul aferent rezidenților, conform căruia, după calcularea câștigurilor derivate din plusvalori în conformitate cu aceleași norme generale, se ia în considerare doar jumătate din aceste câștiguri (50 %) (*tax base*) și – cu caracter obligatoriu – aceste câștiguri (50 % din plusvalori) *se cumulează* (prin mărire, adunare) cu celelalte venituri obținute în anul respectiv la nivel mondial de către contribuabil, pentru a stabili în continuare rata de impozitare aplicabilă tuturor acestor venituri în funcție de baremul general aplicabil rezidenților (cote progresive calculate în tranșe cuprinse între 14,5 % și 48 % și care pot fi majorate cu o rată maximă de 5 % în cazul în care valoarea totală a veniturilor depășește anumite praguri), rată de impozitare care, în cazul nerezidenților, se aplică exclusiv veniturilor menționate, și anume plusvalorilor imobiliare, care vor fi luate în considerare în limita a 50 % din valoarea lor (în timp ce, în cazul rezidenților, rata calculată în acest mod se aplică veniturilor respective și tuturor celorlalte venituri obținute în anul în cauză)?

— Este necesar să se sublinieze faptul că contribuabilul nerezident trebuie să opteze pentru unul dintre regimurile posibile în declarația de venit pe care este, în orice caz, obligat să o depună în statul membru (Portugalia), indiferent dacă alege să fie impozitat potrivit regimului general aplicabil nerezidenților [prezentat la punctul i) de mai sus] sau alege să fie impozitat potrivit regimului aplicabil rezidenților [prezentat la punctul ii) de mai sus], și în care trebuie să indice una dintre aceste două opțiuni. Trebuie remarcat că obligația de declarare ce le revine nerezidenților (depunerea declarației de venit din formularul 3) exista deja anterior adoptării modificării legislative prin care, în formularul oficial al acestei declarații, a fost adăugată posibilitatea de a opta pentru regimul aplicabil rezidenților.

— Trebuie subliniat că, atunci când alege să fie impozitat potrivit regimului aplicabil rezidenților, nerezidentul trebuie să indice (în această declarație) quantumul total al tuturor veniturilor pe care le-a realizat pe parcursul anului în întreaga lume.

2) Articolul 63 TFUE, coroborat cu articolul 65 alineatul (1) TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune unui regim fiscal al unui stat membru, în cadrul impozitării directe, care se aplică veniturilor persoanelor fizice și în cadrul căruia, în timp ce în cazul a) rezidenților se cumulează, cu caracter obligatoriu, câștigurile derivate din plusvalori, reduse la 50 % din valoarea lor (*tax base*), celorlalte venituri pe care contribuabilul le-a obținut în același an în întreaga lume (fără posibilitatea de *opting out*), fiind stabilită astfel rata totală anuală a rezidentului, la care se aplică cotele de impozitare progresive calculate în tranșe care figurează în baremul general (după reducerile și deducerile personale), în cazul b) nerezidenților se aplică o rată fixă specifică câștigurilor totale rezultate din plusvalori (*tax base*) (după ce a fost stabilită valoarea câștigurilor menționate în conformitate cu aceleași norme care se aplică rezidenților)?

- Trebuie subliniat că, în cazul a), cotele progresive sunt cuprinse între 14,5 % și 48 %, rata marginală maximă putând fi majorată cu maximum 5 % în cazul în care valoarea totală a veniturilor depășește un anumit prag, în timp ce, în cazul b), rata specifică este egală cu 28 %.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Augstākā tiesa (Senāts) (Letonia) la 21 aprilie 2021 – SIA „Piltenes meži”/Lauku atbalsta dienests

(Cauza C-251/21)

(2021/C 252/19)

Limba de procedură: letona

Instanța de trimitere

Augstākā tiesa (Senāts)

Părțile din procedura principală

Reclamantă în primă instanță și recurentă în recurs: SIA „Piltenes meži”

Cealaltă parte: Lauku atbalsta dienests

Întrebările preliminare

- 1) Plățile acordate pentru microrezervațiile înființate în zone forestiere în vederea îndeplinirii obiectivelor Directivei 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice ⁽¹⁾ sunt incluse în domeniul de aplicare al articolului 30 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 1305/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală (FEADR) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului ⁽²⁾?
- 2) Acordarea unei compensații pentru microrezervațiile înființate în vederea îndeplinirii obiectivelor Directivei 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice este supusă restricțiilor prevăzute de Regulamentul (UE) nr. 702/2014 al Comisiei din 25 iunie 2014 de declarare a anumitor categorii de ajutoare în sectoarele agricol și forestier și în zonele rurale ca fiind compatibile cu piața internă, în aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ⁽³⁾, în ceea ce privește plățile pentru întreprinderile aflate în dificultate?

⁽¹⁾ JO 2010, L 20, p. 7.

⁽²⁾ JO 2013, L 347, p. 487.

⁽³⁾ JO 2014, L 193, p. 1.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Okrazhen sad – Vidin (Bulgaria) la 23 aprilie 2021 – Corporate Commercial Bank, în insolvență/Elit Petrol AD

(Cauza C-260/21)

(2021/C 252/20)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Okrazhen sad – Vidin

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Corporate Commercial Bank, în insolvență

Pârâtă: Elit Petrol AD

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 63 TFUE privind libera circulație a capitalurilor și a plăților trebuie interpretat în sensul că include declararea unei compensări în raport cu o instituție bancară atunci când o societate comercială, care este debitoare a băncii, își îndeplinește obligațiile prin compensarea cu creanțe reciproce, în cuantumul stabilit, lichide și exigibile față de aceeași bancă?
- 2) Articolul 63 TFUE trebuie interpretat în sensul că o modificare a condițiilor de validitate a compensărilor deja declarate în mod legal în raporturile dintre o societate comercială și o instituție bancară care anulează compensările declarate, pe baza noilor condiții retroactive privind compensările deja declarate, constituie o restricție în sensul articolului 63 alineatul (1) TFUE atunci când are ca efect limitarea posibilității de îndeplinire a unor obligații față de alte societăți la al căror capital dețin acțiuni sau participații persoane din alte state membre ale Uniunii Europene sau de la care astfel de persoane dețin obligațiuni?
- 3) Articolul 63 TFUE trebuie interpretat în sensul că permite o reglementare națională care modifică cu efect retroactiv condițiile de validitate a compensărilor deja declarate în mod legal în raporturile dintre o societate comercială și o instituție bancară și care anulează compensările declarate, pe baza noilor condiții care sunt aplicate retroactiv compensărilor deja efectuate?
- 4) Articolul 4 alineatul (2) litera (a), precum și articolele 26, 27, 114 și 115 TFUE, care reglementează piața internă a Uniunii Europene, trebuie interpretate în sensul că permit, inclusiv în cazurile în care raporturile juridice există numai între subiecte de drept de aceeași naționalitate și care pot fi calificate așadar drept raporturi juridice interne fără o legătură transfrontalieră directă cu piața internă a Uniunii Europene, o reglementare națională care modifică retroactiv condițiile de validitate a compensărilor deja declarate în mod legal în raporturile dintre o societate comercială și o instituție bancară într-un stat membru prin anularea compensărilor declarate, pe baza noilor condiții care sunt aplicate retroactiv compensărilor deja efectuate?
- 5) Articolul 2 coroborat cu articolul 19 alineatul (1) TUE, precum și cu articolul 47 alineatele (1) și (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretate în sensul că permit adoptarea unei reglementări naționale care modifică condițiile de declarare validă a compensărilor în raport cu o instituție bancară, conferind în mod expres un efect retroactiv noilor condiții și anulând compensările efectuate în mod legal într-o perioadă anterioară, în timp ce în statul membru în cauză este deschisă o procedură de insolvență în privința instituției bancare și sunt pendinte proceduri judiciare în cadrul cărora se solicită anularea compensărilor efectuate față de bancă pentru care, la data efectuării, erau aplicabile alte condiții legale?
- 6) Principiul securității juridice, ca principiu general al dreptului Uniunii, trebuie interpretat în sensul că permite o reglementare națională care modifică condițiile de declarare validă a compensărilor în raport cu o instituție bancară, conferind în mod expres un efect retroactiv noilor condiții și anulând compensările efectuate în mod legal într-o perioadă anterioară, în timp ce în statul membru în cauză este deschisă o procedură de insolvență în privința instituției bancare și sunt pendinte proceduri judiciare în cadrul cărora se solicită anularea compensărilor efectuate față de bancă pentru care, la data efectuării, erau aplicabile alte condiții legale?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Korkein oikeus (Finlanda) la 23 aprilie 2021 – A/B**(Cauza C-262/21)**

(2021/C 252/21)

*Limba de procedură: finlandeza***Instanța de trimitere**

Korkein oikeus

Părțile din procedura principală

Recurent: A

Intimată: B

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 2 punctul 11 din Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000 ⁽¹⁾ (denumit în continuare „Regulamentul Bruxelles IIA”), referitor la deplasarea ilicită a unui copil, trebuie interpretat în sensul că răspunde acestei calificări situația în care unul dintre părinți, fără acordul celuilalt părinte, deplasează copilul din statul său de reședință către un alt stat membru, care este statul membru responsabil în temeiul unei decizii de transfer luate de o autoritate în temeiul Regulamentului (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾ (denumit în continuare „Regulamentul Dublin III”)?
- 2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare, articolul 2 punctul 11 din Regulamentul Bruxelles IIA referitor la reținerea ilicită trebuie interpretat în sensul că răspunde acestei calificări situația în care o instanță din statul de reședință al copilului a anulat decizia luată de o autoritate de a transfera examinarea dosarului, dar în care copilul a cărui înapoiere se dispune nu mai are un permis de ședere valabil în statul său de reședință și nici de dreptul de intrare sau de ședere în statul respectiv?
- 3) Dacă, având în vedere răspunsul dat la prima sau la a doua întrebare, Regulamentul Bruxelles IIA trebuie interpretat în sensul că este vorba despre o deplasare sau reținere ilicită a copilului și că, în consecință, acesta ar trebui trimis în statul său de reședință, articolul 13 primul paragraf litera b) din Convenția de la Haga trebuie interpretat în sensul că se opune înapoierii copilului fie
 - i) pentru motivul că există un risc grav, în sensul acestei dispoziții, ca înapoierea, în cazul în care este trimis singur, a unui nou-născut a cărui mamă a avut grijă personal de el, să îl expună unui pericol fizic sau psihic, ori să îl plaseze în orice alt mod într-o situație intolerabilă; sau
 - ii) pentru motivul că copilul, în statul său de reședință, ar fi luat în îngrijire și plasat într-o casă de primire fie singur, fie împreună cu mama sa, ceea ce ar indica faptul că există un risc grav, în sensul acestei dispoziții, ca înapoierea copilului să îl expună unui pericol fizic sau psihic ori să îl plaseze în orice alt mod într-o situație intolerabilă; sau
 - iii) pentru motivul că copilul, fără un permis de ședere valabil, ar fi plasat într-o situație intolerabilă în sensul acestei dispoziții?
- 4) În cazul în care, având în vedere răspunsul dat la a treia întrebare, motivele de refuz prevăzute la articolul 13 primul paragraf litera b) din Convenția de la Haga din 1980 pot fi interpretate în sensul că există un risc grav ca înapoierea copilului să îl expună unui pericol fizic sau psihic ori să îl plaseze în orice alt mod într-o situație intolerabilă, articolul 11 alineatul (4) din Regulamentul Bruxelles IIA, împreună cu noțiunea de interes superior al copilului, prevăzută la articolul 24 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii, precum și în același regulament, trebuie interpretate în sensul că, într-o situație în care nici copilul, nici mama nu au un permis de ședere valabil în statul de reședință al copilului și, prin urmare, nu au nici dreptul de intrare și nici dreptul de ședere în această țară, statul de reședință al copilului trebuie să ia măsuri corespunzătoare pentru a garanta șederea legală a copilului și a mamei sale în statul membru respectiv? În cazul în care statul de reședință al copilului are o asemenea obligație, principiul încrederii reciproce dintre statele membre trebuie interpretat în sensul că statul care predă copilul poate, în conformitate cu acest principiu, să prezume că statul de reședință al copilului va îndeplini obligațiile respective sau interesul copilului impune obținerea din partea autorităților din statul de reședință a unor precizări privind măsurile concrete care au fost sau care vor fi luate pentru protecția sa, pentru ca statul membru care predă copilul să poată aprecia, printre altele, caracterul corespunzător al acestor măsuri în raport cu interesul copilului?
- 5) În cazul în care statul de reședință al copilului nu are obligația, menționată mai sus la a patra întrebare preliminară, de a lua măsuri corespunzătoare, articolul 20 din Convenția de la Haga trebuie interpretat, în lumina articolului 24 din Carta drepturilor fundamentale, în situațiile menționate mai sus la a treia întrebare preliminară punctele i)-iii), în sensul că acesta se opune înapoierii copilului întrucât înapoierea acestuia ar putea fi considerată contrară, în sensul dispoziției menționate, principiilor fundamentale privind apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000 (JO 2003, L 338, p. 1, Ediție specială, 19 vol. 6, p. 183).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid (JO 2013, L 180, p. 31).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Högsta domstolen (Suedia) la 23 aprilie 2021 – Norra Stockholm Bygg AB/Per Nycander AB

(Cauza C-268/21)

(2021/C 252/22)

Limba de procedură: suedeza

Instanța de trimitere

Högsta domstolen

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Norra Stockholm Bygg AB

Pârâtă: Per Nycander AB

Cealaltă parte din procedură: Entral AB

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 6 alineatele (3) și (4) din RGPD ⁽¹⁾ impune de asemenea o cerință referitoare la normele procedurale naționale privind obligațiile de comunicare a informațiilor?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, RGPD trebuie să fie interpretat în sensul că trebuie să se țină seama și de interesele persoanelor vizate atunci când trebuie adoptată o decizie de comunicare a informațiilor care implică o prelucrare de date cu caracter personal? În aceste împrejurări, dreptul Uniunii stabilește cerințe cu privire la modul concret în care această decizie trebuie să fie adoptată?

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO 2016, L 119, p. 1)

Cerere de decizie preliminară introdusă de Budapest Környéki Törvényszék (Ungaria) la 28 aprilie 2021 – WD/Agrárminiszter

(Cauza C-273/21)

(2021/C 252/23)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Budapest Környéki Törvényszék

Părțile din procedura principală

Reclamant: WD

Pârât: Agrárminiszter

Întrebarea preliminară

Prin unica sa întrebare preliminară, instanța de trimitere solicită să se clarifice dacă articolul 32 alineatul (2) literele (a) și (b) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că o suprafață de teren înregistrată în registrul cadastral ca „aerodrom scos din circuitul agricol” și pe care nu are loc nicio activitate aferentă unui aerodrom, trebuie considerată ca fiind utilizată în principal pentru activități agricole în cazul în care pe suprafața respectivă se desfășoară activități de deținere a animalelor în scopuri agricole.

(¹) Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor norme privind plățile directe acordate fermierilor prin scheme de sprijin în cadrul politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 637/2008 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 73/2009 al Consiliului (JO 2013, L 347, p. 608).

Recurs introdus la 3 mai 2021 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia extinsă) din 24 februarie 2021 în cauza T-161/18, Braesch și alții/Comisia

(Cauza C-284/21 P)

(2021/C 252/24)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Bouchagiar și K. Blanck, agenți)

Celelalte părți din procedură: Anthony Braesch, Trinity Investments DAC, Bybrook Capital Master Fund LP, Bybrook Capital Hazelton Master Fund LP, Bybrook Capital Badminton Fund LP

Concluziile

Recurenta solicită Curții:

- anularea hotărârii atacate;
- pronunțarea asupra cererii formulate în primă instanță și respingerea acesteia ca nefondată;
- obligarea celorlalte părți în proces la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Recurenta invocă un motiv unic.

Potrivit recurente, Tribunalul a încălcat articolul 108 alineatul (2) TFUE și articolul 1 litera (h) din Regulamentul de procedură în materie de ajutoare de stat ⁽¹⁾ prin calificarea reclamanților în primă instanță drept „părți vizate” sau „părți interesate”.

În acest temei, Tribunalul a concluzionat în mod eronat că reclamanții în primă instanță au calitate procesuală activă în temeiul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE împotriva Deciziei C(2017) 4690 final a Comisiei din 4 iulie 2017 privind ajutorul de stat SA.47677 (2017/N) de autorizare a unui ajutor de stat compatibil acordat de Italia în favoarea Banca Monte dei Paschi di Siena.

(¹) Regulamentul (UE) 2015/1589 al Consiliului din 13 iulie 2015 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (JO 2015, L 248, p. 9).

A acțiune introdusă la 4 mai 2021 – Comisia Europeană/Republica Franceză**(Cauza C-286/21)**

(2021/C 252/25)

*Limba de procedură: franceza***Părțile***Reclamantă:* Comisia Europeană (reprezentanți: O. Beynet, M. Noll-Ehlers, agenți)*Pârâtă:* Republica Franceză**Concluziile reclamantei**

În prezenta cauză, Comisia solicită Curții:

- să constate, pe de o parte, că prin depășirea în mod sistematic și persistent a valorii-limită zilnice de particule fine (PM10) începând de la 1 ianuarie 2005 în aglomerarea și zona de calitate Paris (FR04A01/FR11ZAG01) și începând de la 1 ianuarie 2005 și până în anul 2016 inclusiv în zona Martinica/Fort-de-France (FR39N10/FR02ZAR01), Republica Franceză a continuat să nu își îndeplinească obligațiile care îi revin în temeiul articolului 13 alineatul (1) din Directiva 2008/50/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2008 privind calitatea aerului înconjurător și un aer mai curat pentru Europa ⁽¹⁾ coroborat cu anexa XI la directiva menționată;
- pe de altă parte, că Republica Franceză nu și-a îndeplinit, în aceste două zone, începând de la 11 iunie 2010, obligațiile care îi revin în temeiul articolului 23 alineatul (1) al doilea paragraf din Directiva 2008/50/CE coroborat cu anexa XV la aceasta, în special obligația de a se asigura ca perioada de depășire să fie cât mai scurtă cu putință.

Motivele și principalele argumente

Pentru Paris, valoarea-limită zilnică nu este respectată, în mod continuu, din anul 2005 până la ultimele date disponibile, și anume până în anul 2019. În plus, se constată că diferența de conformitate privind depășirile valorii zilnice în zona Paris este mare (numărul de depășiri fiind dublul numărului de depășiri autorizate) și nu se observă nicio ameliorare din anul 2015. Pentru zona Martinica, valoarea-limită zilnică nu a fost respectată până în anul 2016, în mod continuu (cu excepția anului 2008).

În cele două zone, Paris și Martinica, valorile-limită de PM10 erau depășite la momentul expirării termenului de răspuns la avizul motivat. La acel moment, Franța ar fi trebuit să stabilească și să notifice planuri. Analiza arată că Franța nu a adoptat astfel de planuri. Măsurile luate (la nivel național și regional) de către Franța nu au reușit să garanteze că perioada de depășire va fi cât mai scurtă cu putință, astfel cum impun dispozițiile Directivei 2008/50/CE.

⁽¹⁾ JO 2008, L 152, p. 1

TRIBUNALUL

**Hotărârea Tribunalului din 12 mai 2021 – Sun Stars & Sons/EUIPO – Carpathian Springs
(AQUA CARPATICA)**

(Cauza T-637/19) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene tridimensionale AQUA CARPATICA – Mărcile Uniunii Europene și națională tridimensionale anterioare VODAVODA – Motiv relativ de refuz – Lipsa riscului de confuzie – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]

(2021/C 252/26)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Sun Stars & Sons Pte Ltd (Singapore, Singapore) (reprezentanți: M. Maček și C. Saettel, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: J. Crespo Carrillo și V. Ruzek, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Carpathian Springs SA (Vatra Dornei, România) (reprezentanți: D. Bogdan, G. Bozocca și M. Stănescu, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 6 august 2019 (cauza R 317/2018-4) privind o procedură de opoziție între Sun Stars & Sons și Carpathian Springs.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Sun Stars & Sons Pte Ltd la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 399, 25.11.2019.

Hotărârea Tribunalului din 12 mai 2021 – Sun Stars & Sons/EUIPO – Valvis Holding (AC AQUA AC)

(Cauza T-638/19) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene tridimensionale AC AQUA AC – Mărcile Uniunii Europene și națională tridimensionale anterioare VODAVODA – Motiv relativ de refuz – Lipsa riscului de confuzie – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]

(2021/C 252/27)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Sun Stars & Sons Pte Ltd (Singapore, Singapore) (reprezentanți: M. Maček și C. Saettel, avocate)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: J. Crespo Carrillo și V. Ruzek, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Valvis Holding SA (București, România) (reprezentanți: D. Bogdan, G. Bozocea și M. Stănescu, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 6 august 2019 (cauza R 649/2018-4) privind o procedură de opoziție între Sun Stars & Sons și Valvis Holding.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Valvis Holding la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 399, 25.11.2019.

Hotărârea Tribunalului din 12 mai 2021 – Metamorfoza/ EUIPO – Tiesios kreivės (MUSEUM OF ILLUSIONS)

(Cauza T-70/20) (¹)

[„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative MUSEUM OF ILLUSIONS – Marca Uniunii Europene figurativă anterioară MUSEUM OF ILLUSIONS – Lipsa riscului de confuzie – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001] – Articolul 95 din Regulamentul 2017/1001”]

(2021/C 252/28)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Metamorfoza d.o.o. (Zagreb, Croația) (reprezentant: A. Bijelić, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: L. Rampini și V. Ruzek, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Tiesios kreivės (Vilnius, Lituania)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO din 2 decembrie 2019 (cauza R 663/2019-2) privind o procedură de opoziție între Tiesios kreivės și Metamorfoza

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Camerei a doua de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 2 decembrie 2019 (cauza R 663/2019-2).
- 2) Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 103, 30.3.2020.

**Hotărârea Tribunalului din 12 mai 2021 – Tornado Boats International/EUIPO – Haygreen
(TORNADO)**

(Cauza T-167/20) ⁽¹⁾

**[„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de declarare a nulității – Marca Uniunii Europene figurativă
TORNADO – Cauză de nulitate absolută – Rea credință – Articolul 52 alineatul (1) litera (b) din
Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 59 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul
(UE) 2017/1001]”]**

(2021/C 252/29)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Tornado Boats International ApS (Lystrup, Danemarca) (reprezentant: M. Hoffgaard Rasmussen, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: A. Folliard-Monguiral și V. Ruzek, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: David Haygreen (Colwyn Bay, Regatul Unit) (reprezentant: R. Harrison, solicitor)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a EUIPO din 17 ianuarie 2020 (cauza R 1169/2018-1) privind o procedură de declarare a nulității între M. Haygreen și Tornado Boats International.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Tornado Boats International ApS suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO).
- 3) Domnul David Haygreen suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 175, 25.5.2020.

Hotărârea Tribunalului din 12 mai 2021 – Bavaria Weed/EUIPO (BavariaWeed)

(Cauza T-178/20) ⁽¹⁾

**[„Marcă a Uniunii Europene – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative BavariaWeed –
Motiv absolut de refuz – Marcă contrară ordinii publice – Articolul 7 alineatul (1) litera (f) din
Regulamentul (UE) 2017/1001 – Articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul 2017/1001”]**

(2021/C 252/30)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Bavaria Weed GmbH (Herrsching am Ammersee, Germania) (reprezentant: J. Wollhändler, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: A. Söder, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 22 ianuarie 2020 (cauza R 1458/2019-5) privind o cerere de înregistrare a semnului figurativ BavariaWeed ca marcă a Uniunii Europene

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Bavaria Weed GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 191, 8.6.2020.

**Ordonanța Tribunalului din 8 aprilie 2021 – Target Ventures Group/EUIPO– Target Partners
(TARGET VENTURES)**

(Cauza T-274/19) (¹)

**(„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de anulare – Declarație de renunțare la marca contestată –
Nepronunțare asupra fondului”)**

(2021/C 252/31)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Target Ventures Group Ltd (Road Town, Insulele Virgine Britanice) (reprezentanți: T. Dolde și P. Homann, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: P. Sipos, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă în fața Tribunalului: Target Partners GmbH (München, Germania) (reprezentanți: A. Klett și C. Mikyska, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO din 4 februarie 2019 (cauza R 1685/2017-2), privind o procedură de anulare între Target Ventures Group și Target Partners.

Dispozitivul

- 1) Nu mai este necesară pronunțarea asupra fondului cauzei.
- 2) Target Ventures Group Ltd și Target Partners GmbH suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și, fiecare, jumătate din cheltuielile de judecată efectuate de Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO).

(¹) JO C 213, 24.6.2019.

Ordonanța Tribunalului din 6 mai 2021 – Groupe Canal +/Comisia

(Cauza T-358/19) (¹)

**(„Concurență – Înțelegeri – Distribuție de televiziune – Decizie care conferă caracter obligatoriu unor
angajamente – Retragerea actului atacat – Nepronunțare asupra fondului”)**

(2021/C 252/32)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Groupe Canal + SA (Issy-les-Moulineaux, Franța) (reprezentanți: P. Wilhelm, P. Gassenbach și O. de Juvigny, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Dawes, C. Urraca Cavedes și L. Wildpanner, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se urmărește anularea Deciziei Comisiei din 7 martie 2019 privind o procedură de aplicare a articolului 101 TFUE și a articolului 53 din Acordul privind SEE (cazul AT.40023 – Acces transfrontalier la televiziune cu plată), care conferă caracter obligatoriu din punct de vedere juridic angajamentelor oferite de The Walt Disney Company, The Walt Disney Company Limited, Universal Studios International B.V., Universal Studios Limited and Comcast Corporation, CPT Holdings Inc., Colgems Productions Limited, Sony Corporation, Warner Bros. International Television Distribution Inc., Warner Media LLC, Sky UK Limited și Sky Limited.

Dispozitivul

- 1) Constată că nu este necesar să se pronunțe asupra acțiunii.
- 2) Constată că nu este necesar să se pronunțe asupra cererii de intervenție a Republicii Franceze.
- 3) Obligă Comisia Europeană la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate de Groupe Canal +, cu excepția celor aferente cererii de intervenție.
- 4) Groupe Canal +, Comisia și Republica Franceză suportă fiecare propriile cheltuieli de judecată aferente cererii de intervenție.

(¹) JO C 270, 12.8.2019.

Ordonanța Tribunalului din 4 mai 2021 –Asoliva și Anierac/Comisia

(Cauza T-822/19) (¹)

(„Acțiune în anulare – Agricultură – Clasificare în una dintre cele trei categorii de ulei de măsline virgin – Măsuri de executare – Lipsa afectării individuale – Inadmisibilitate”)

(2021/C 252/33)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamante: Asociación Española de la Industria y Comercio Exportador de Aceite de Oliva (Asoliva) (Madrid, Spania), Asociación Nacional de Industriales Envasadores y Refinadores de Aceites Comestibles (Anierac) (Madrid) (reprezentant: V. Rodríguez Fuentes, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: M. Konstantinidis, F. Castilla Contreras și M. Morales Puerta, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE, având ca obiect anularea articolului 1 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 2019/1604 al Comisiei din 27 septembrie 2019 de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 2568/91 privind caracteristicile uleiurilor de măsline și ale uleiurilor din resturi de măsline, precum și metodele de analiză a acestora (JO 2019, L 250, p. 14)

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca fiind inadmisibilă.
- 2) Obligă Asociación Española de la Industria y Comercio Exportador de Aceite de Oliva (Asoliva) și Asociación Nacional de Industriales Envasadores y Refinadores de Aceites Comestibles (Anierac) la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 27, 27.1.2020.

Ordonanța Tribunalului din 26 aprilie 2021 – Jouvin/Comisia**(Cauzele T-472/20 și T-472/20 AJ II) (¹)****(„Acțiune în anulare – Concurență – Înțelegeri – Piața colectării, a monitorizării și a distribuției de colete – Decizie de respingere a unei plângeri – Acțiune vădit nefondată – Cerere de asistență judiciară formulată ulterior introducerii unei acțiuni”)**

(2021/C 252/34)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Frédéric Jouvin (Clichy, Franța) (reprezentant: L. Bôle Richard, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: B. Ernst, A. Keidel și A. Boitos, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea Deciziei C(2020) 3503 final a Comisiei din 28 mai 2020, de respingere a plângerii introduse de reclamant cu privire la preținse încălcări ale articolului 101 TFUE

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca fiind vădit nefondată.
- 2) Respinge cererea de asistență judiciară.
- 3) Îl obligă pe domnul Frédéric Jouvin la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 423, 7.12.2020.

Ordonanța președintelui Tribunalului din 5 mai 2021 – Ovsyannikov/Consiliul**(Cauza T-714/20 R)****(„Procedură privind măsurile provizorii – Politica externă și de securitate comună – Măsuri restrictive adoptate având în vedere situația din Ucraina – Înghețarea fondurilor – Cerere de suspendare a executării – Lipsa urgenței”)**

(2021/C 252/35)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamant: Dmitry Vladimirovich Ovsyannikov (Moscova, Rusia) (reprezentanți: J. Iriarte Ángel și E. Delage González, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: H. Marcos Fraile și P. Mahnič, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolele 278 și 279 TFUE, având ca obiect suspendarea executării Deciziei 2014/145/PESC a Consiliului din 17 martie 2014 privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei (JO 2014, L 78, p. 16), a Regulamentului (UE) nr. 269/2014 al Consiliului din 17 martie 2014 privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei (JO 2014, L 78, p. 6), a Deciziei (PESC) 2017/2163 a Consiliului din 20 noiembrie 2017 de modificare a Deciziei 2014/145/PESC (JO 2017, L 304, p. 51), a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2017/2153 al Consiliului din 20 noiembrie 2017 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 269/2014 (JO 2017, L 304, p. 3), a Deciziei (PESC) 2020/399 a Consiliului din 13 martie 2020 de modificare a Deciziei 2014/145/PESC (JO 2020, L 78, p. 44), a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2020/398 al Consiliului din 13 martie 2020 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 269/2014 (JO 2020, L 78, p. 1), a Deciziei (PESC) 2020/1269 a Consiliului din 10 septembrie 2020 de modificare a Deciziei 2014/145 (JO 2020, L 298, p. 23), a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2020/1267 al Consiliului din 10 septembrie 2020 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 269/2014 (JO 2020, L 298, p. 1), a Deciziei (PESC) 2020/1368 a Consiliului din 1 octombrie 2020 de modificare a Deciziei 2014/145 (JO 2020, L 318, p. 5) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2020/1367 al Consiliului din 1 octombrie 2020 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 269/2014 (JO 2020, L 318, p. 1), în măsura în care aceste acte îl privesc pe reclamant.

Dispozitivul

- 1) Respinge cererea de măsuri provizorii.
- 2) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

Acțiune introdusă la 25 martie 2021 – McCord/Comisia

(Cauza T-161/21)

(2021/C 252/36)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Raymond Irvine McCord (Belfast, Regatul Unit) (reprezentant: C. O'Hare, Solicitor)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea, în temeiul articolului 263 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, a deciziei și/sau a proiectului de regulament din 29 ianuarie 2021 al Comisiei Europene de activare a articolului 16 din Protocolul privind Irlanda de Nord la Acordul privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice (2019/C 384 I/01) (denumit în continuare „acordul de retragere”) și;
- anularea, în temeiul articolului 263 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, a deciziei Comisiei Europene de a nu avea o politică declarată sau instrucțiuni potrivit cărora Comisia Europeană dezvoltă și publică o politică privind circumstanțele în care va activa articolul 16 din Protocolul privind Irlanda de Nord;
- constatarea, în temeiul articolului 265 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, a faptului că Comisia Europeană nu a acționat pentru a avea o politică declarată sau instrucțiuni potrivit cărora Comisia Europeană dezvoltă și publică o politică privind circumstanțele în care va activa articolul 16 din Protocolul privind Irlanda de Nord;

- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamant în cadrul prezentei cereri, inclusiv a tuturor cheltuielilor juridice pregătitoare.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul susține că decizia și/sau proiectul de regulament al Comisiei Europene de a invoca articolul 16 din Protocolul privind Irlanda de Nord la Acordul privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice ⁽¹⁾ era disproporționată și nelegală. Acesta precizează, de asemenea, că Comisia trebuie să publice politica sa în ceea ce privește activarea în viitor a articolului 16 din Protocolul privind Irlanda de Nord la Acordul privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice.

(1) Acord privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice (JO 2019 CI 384, p. 1).

Acțiune introdusă la 28 aprilie 2021 – Illumina/Comisia

(Cauza T-227/21)

(2021/C 252/37)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Illumina, Inc. (Wilmington, Delaware, Statele Unite) (reprezentanți: D. Beard, QC, și P. Chappatte, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Comisiei Europene din 19 aprilie 2021 (cazul COMP/M.10188) întemeiate pe articolul 22 alineatul (3) din Regulamentul 139/2004/EC privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi ⁽¹⁾ de aprobare a solicitării din 9 martie 2021 privind o trimitere în conformitate cu articolul 22 alineatul (1) din Regulamentul privind concentrările economice, formulată de Autorité de la Concurrence, Franța, și de revendicare a competenței de examinare a concentrării dintre Illumina, Inc. și GRAIL, Inc. în conformitate cu Regulamentul privind concentrările economice;
- anularea celor cinci decizii ulterioare de conexare adoptate de Comisie în favoarea Țărilor de Jos, respectiv a Belgiei, a Greciei, a Islandei și a Norvegiei, prin care se permite acestora să se alăture solicitării de trimitere;
- anularea solicitării de trimitere;
- dacă și în măsura în care este necesar, anularea Deciziei Comisiei din 11 martie 2021 prin care Illumina a fost informată că Comisia a primit o solicitare de trimitere și care a avut drept consecință legală, în temeiul articolului 22 alineatul (4) a doua teză din Regulamentul privind concentrările economice, interzicerea implementării de către Illumina a concentrării în temeiul articolului 7 din Regulamentul privind concentrările economice;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată în prezenta procedură.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că decizia Comisiei de a examina concentrarea nu este de competența acesteia. În special:
 - în decizie a fost identificat în mod eronat obiectivul Regulamentului privind concentrările economice;

- în decizie nu s-a ținut seama de faptul că trimiterile în temeiul articolului 22 din Regulamentul privind concentrările economice (și al articolului 9 din acesta) au caracter de excepție, iar competențele trebuie să fie interpretate restrictiv;
 - în decizie a fost apreciat în mod eronat contextul normativ al articolului 22 din Regulamentul privind concentrările economice;
 - în decizie a fost interpretat în mod eronat textul articolului 22 din Regulamentul privind concentrările economice;
 - decizia a fost interpretată de Comisie contrar principiilor subsidiarității, securității juridice și proporționalității.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe nevaliditatea deciziei Comisiei de a examina concentrarea, întrucât solicitarea de trimitere formulată de autoritatea franceză pentru concurență era tardivă și/sau decizia contravine securității juridice și bunei administrări ca urmare a unor întârzieri din partea Comisiei. În special:
- Comisia a săvârșit o eroare de drept în interpretarea și aplicarea noțiunii de „aducere la cunoștință” din cuprinsul articolului 22 alineatul (1) din Regulamentul privind concentrările economice în scopul calculării datei la care a început perioada de 15 zile lucrătoare și nu a constatat, în mod eronat, că solicitarea era tardivă, astfel încât Comisia nu avea competența de a adopta decizia.
 - În plus sau cu titlu subsidiar, dacă și în măsura în care concentrarea a fost „adusă la cunoștință” autorităților franceze (și/sau a altor state membre) prin scrisoarea de invitație în temeiul articolului 22 alineatul (5) din Regulamentul privind concentrările economice, întârzierea Comisiei în emiterea scrisorii de invitație era contrară principiului fundamental al securității juridice și obligației de a acționa într-un termen rezonabil conform principiului bunei administrări.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că schimbarea politicii prin decizia Comisiei de a examina concentrarea aduce atingere încrederii legitime a societății Illumina și securității juridice, din moment ce, la 11 septembrie 2020, comisarul Vestager a făcut o declarație precisă și necondițională potrivit căreia va avea loc o schimbare a politicii Comisiei în ceea ce privește cazurile întemeiate pe articolul 22 după publicarea unor noi orientări. Cu toate acestea, scrisoarea de invitație a fost trimisă înainte de publicarea unor noi orientări, la un moment la care politica declarată a Comisiei consta în descurajarea solicitărilor de trimitere din partea statelor membre care nu aveau competență în temeiul legislațiilor lor naționale. Prin urmare, Comisia și-a aplicat noua politică înainte de publicarea noilor sale orientări în temeiul articolului 22, aducând atingere încrederii legitime a societății Illumina și securității juridice.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe săvârșirea de către Comisie a unor erori de fapt și de apreciere care repun în discuție temeiul deciziei Comisiei de a examina concentrarea. În special:
- au existat erori de fapt semnificative în scrisoarea de invitație și în solicitarea de trimitere și/sau a existat o procedură inechitabilă/nerespectare a dreptului la apărare, ceea ce determină nelegalitatea deciziei și/sau a solicitării;
 - Comisia a constatat în mod eronat o afectare a schimburilor comerciale dintre statele membre, întrucât nu dispunea de elemente de probă corespunzătoare;
 - Comisia a constatat în mod eronat că concentrarea amenința să afecteze în mod semnificativ concurența, întrucât nu dispunea de elemente de probă corespunzătoare.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului din 20 ianuarie 2004 privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi [Regulamentul (CE) privind concentrările economice] (JO 2004, L 24, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 201).

A acțiune introdusă la 4 mai 2021 – Fidelity National Information Services/EUIPO – IFIS (FIS)**(Cauza T-237/21)**

(2021/C 252/38)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile**

Reclamantă: Fidelity National Information Services, Inc. (Jacksonville, Florida, Statele Unite) (reprezentant: P. Wilhelm, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Banca IFIS SpA (Mestre, Italia)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă care cuprinde elementul verbal „FIS” – cererea de înregistrare nr. 13 232 236

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 26 februarie 2021 în cauza R 1460/2020-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO și a celeilalte părți din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă în cadrul prezentei acțiuni.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

A acțiune introdusă la 5 mai 2021 – Varabei/Consiliul**(Cauza T-245/21)**

(2021/C 252/39)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamant: Mikalai Mikalevich Varabei (Novopolotsk, Belarus) (reprezentanți: G. Kremslehner, H. Kühnert, avocați, și M. Lester QC)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea cu efect imediat a Deciziei (PESC) 2021/353 a Consiliului din 25 februarie 2021 de modificare a Deciziei 2012/642/PESC privind măsuri restrictive împotriva Belarus (¹) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2021/339 al Consiliului din 25 februarie 2021 privind punerea în aplicare a articolului 8a din Regulamentul (CE) nr. 765/2006 privind măsuri restrictive împotriva Belarus (²);

- obligarea Consiliului la suportarea propriilor cheltuieli de judecată și la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamant.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă un motiv unic întemeiat pe erori vădite de apreciere. Reclamantul invocă faptul că Consiliul nu a explicat în ce mod interesele comerciale ale reclamantului demonstrează fie că acesta beneficiază de regimul Lukashenko, fie că susține acest regim. Dimpotrivă, interesele reclamantului în sectorul petrolier, în sectorul de tranzit al cărbunelui și în sectorul bancar nu sunt de un tip sau de o amploare care să indice faptul că reclamantul sprijină regimul sau beneficiază de pe urma acestuia în vreun fel.

În plus, reclamantul susține că includerea sa în listă nu poate fi întemeiată pe baza faptului că este coproprietar al Bremino Group. Acesta din urmă nu a beneficiat de niciun avantaj fiscal selectiv și nici de alte forme de sprijin din partea administrației belaruse.

⁽¹⁾ JO L 68, 26.2.2021, p. 189.

⁽²⁾ JO L 68, 26.2.2021, p. 29.

Acțiune introdusă la 7 mai 2021 – Fibrecycle/EUIPO (BACK-2-NATURE)

(Cauza T-248/21)

(2021/C 252/40)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Fibrecycle Pty Ltd (Helensvale, Australia) (reprezentant: T. Stein, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: Înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană a mărcii verbale BACK-2-NATURE – Înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană nr. 1 485 655

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 3 martie 2021 în cauza R 1699/2020-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- Încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.
-

Acțiune introdusă la 11 mai 2021 – Aquino/Parlamentul**(Cauza T-253/21)**

(2021/C 252/41)

*Limba de procedură: franceza***Părțile***Reclamant:* Roberto Aquino (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: L. Levi, avocată)*Pârât:* Parlamentul European**Concluziile**

Reclamantul solicită Tribunalului:

— declararea prezentei acțiuni drept admisibilă și fondată;

în consecință,

— anularea deciziei din 7 iulie 2020, prin care directorul general al Direcției Generale Personal a anulat alegerea președintelui Comitetului pentru personal și a hotărât să repete alegerea respectivă;

— anularea reuniunii constitutive din 14 septembrie 2020 și a alegerilor desfășurate și, în special, a alegerii unui președinte al Comitetului pentru personal;

— anularea deciziei din 5 februarie 2021 de respingere a reclamației introduse de reclamant la 6 octombrie 2020;

— obligarea pârâtului la repararea prejudiciului moral, evaluat *ex aequo et bono* la 2 000 de euro;

— obligarea pârâtului la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea de către pârât a obligației sale de a asigura funcționarilor săi și aleșilor acestora posibilitatea de a-și desemna reprezentanții în mod liber și cu respectarea normelor stabilite. Reclamantul invocă de asemenea încălcarea articolului 4 din Regulamentul de ordine interioară al Comitetului pentru personal și a obligației de diligență.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului de a fi ascultat și a articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

Acțiune introdusă la 10 mai 2021 – Armadora Parleros/Comisia**(Cauza T-254/21)**

(2021/C 252/42)

*Limba de procedură: spaniola***Părțile***Reclamantă:* Armadora Parleros, SL (Santa Eugenia de Ribeira, Spania) (reprezentant: J. Navas Marqués, avocat)*Pârâtă:* Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- constatarea faptului că Comisia Europeană a încălcat articolul 118 din Regulamentul nr. 1224/2009 privind politica comună în domeniul pescuitului prin omisiunea de a efectua un control adecvat al aplicării corecte a acestui regulament de către Regatul Spaniei, ceea ce poate constitui un act cauzator de prejudicii pentru a reclamanta ARMADORA PARLEROS, S.L.;
- constatarea faptului că această încălcare a Comisiei a cauzat un prejudiciu reclamantei ARMADORA PARLEROS, S.L., constând în pierderea veniturilor realizate din pescuitul macroului și al merluciuului în perioada 2006-2020;
- obligarea Comisiei Europene la plata către societatea comerciala ARMADORA PARLEROS, S.L. a unei sume de 9 881 434,61 euro cu titlu de daune interese, majorată cu dobânzi la rata legală și cu capitalizarea dobânzilor menționate;
- obligarea Comisiei Europene la plata tuturor cheltuielilor de judecată efectuate.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă un motiv unic.

Astfel, reclamanta denunță comportamentul ilicit al Comisiei Europene, în special în ceea ce privește neîndeplinirea obligației sale de control referitor la punerea în aplicare efectivă, de către Regatul Spaniei, a politicii comune în domeniul pescuitului (PCP) și în concret a Regulamentului nr. 2847/93 al Consiliului din 12 octombrie 1993 de instituire a unui sistem de control aplicabil politicii comune din domeniul pescuitului (JO 1993, L 261, p. 1, Ediție specială, 04/vol. 2, p. 109) și a Regulamentului nr. 1224/2009 al Consiliului din 20 noiembrie 2009 de stabilire a unui sistem comunitar de control pentru asigurarea respectării normelor politicii comune în domeniul pescuitului (JO 2009, L 343, p. 1). În această privință, reclamanta face referire în special la „lipsa verificării puterii motoarelor traulerelor care pescuiesc în apele din Marea Cantabrică și din Nord-Vest”.

Ca urmare a acestei neîndepliniri a obligațiilor, reclamanta a suferit un prejudiciu între anii 2006 și 2020 din cauza imposibilității de a utiliza nava „Vianto tercero”, care, în urma unei aplicări necorespunzătoare a politicii comune în domeniul pescuitului, a trebuit să fie casată și, pentru acest motiv, nu a mai fost utilizată deloc, ceea ce a cauzat un prejudiciu economic societății ARMADORA PARLEROS, S.L.

Acțiune introdusă la 14 mai 2021 – Basaglia/Comisia

(Cauza T-257/21)

(2021/C 252/43)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamant: Giorgio Basaglia (Milano, Italia) (reprezentanți: G. Balossi, F. Fimmanò și G. Borriello, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului obligarea Comisiei la repararea prejudiciului suferit de domnul Giorgio Basaglia din motivele expuse în motivarea cererii sale introductive și în temeiul răspunderii extracontractuale, într-un quantum total de cel puțin 5 013 328,64 euro.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă un motiv unic și consacră un capitol cuantificării prejudiciului.

Cu privire la răspunderea extracontractuală în cauză, reclamantul arată că:

- prin Hotărârea din 23 septembrie 2020, Basaglia/Comisia (T-727/19, nepublicată, EU:T:2020:446), Tribunalul anulase decizia Comisiei de respingere a cererii de acces la documente, prezentată de reclamant;
- în această hotărâre Tribunalul a confirmat, printre altele, caracterul nelegal al comportamentului Comisiei constând în aceea că aceasta limitase unilateral dreptul reclamantului de acces la documentele solicitate;
- în urma acestui comportament nelegal a rezultat un prejudiciu evident, atât în cadrul procedurilor penale în curs împotriva reclamantului, cât și în cadrul procedurii fiscale în fața Curții de Conturi – întrucât reclamantul nu și-a putut construi pe deplin apărarea în niciuna dintre aceste trei proceduri; și că
- există o legătură de cauzalitate clară între comportamentul nelegal și prejudiciul suferit.

Acțiune introdusă la 17 mai 2021 – Neolith Distribution/EUIPO (Reprezentarea unui motiv ornamental)

(Cauza T-259/21)

(2021/C 252/44)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Neolith Distribution, SL (Madrid, Spania) (reprezentant: N. Fernández Fernández-Pacheco, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: marca figurativă a Uniunii Europene (Reprezentarea unui motiv ornamental) – Cererea de înregistrare nr. 18 162 188

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 12 martie 2021 în cauza R 2155/2020-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO să autorizeze, în măsura în care este conform legii, înregistrarea mărcii figurative a Uniunii Europene nr. 18 162 188 pentru toate produsele din clasa 19 desemnate în cererea de înregistrare a mărcii;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată efectuate la EUIPO și la Tribunal.

Motivul invocat

Încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 18 mai 2021 – Ryanair/Comisia**(Cauza T-268/21)**

(2021/C 252/45)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamantă: Ryanair DAC (Swords, Irlanda) (reprezentanți: E. Vahida, F.-C. Laprévotte, V. Blanc, S. Rating și I.-G. Metaxas-Maranghidis, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei pârâtei din 22 decembrie 2020 privind ajutorul de stat SA.59029 – Italia – COVID-19 – *Compensation scheme for airlines with an Italian operating license* ⁽¹⁾ și
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea de către pârâtă a dispozițiilor specifice ale TFUE și a principiilor generale ale dreptului Uniunii care au stat la baza liberalizării transportului aerian în Uniune de la sfârșitul anilor '80 (și anume nediscriminarea, libera prestare a serviciilor – aplicată transporturilor aeriene prin Regulamentul 1008/2008 ⁽²⁾– și libertatea de stabilire).
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că pârâta a aplicat în mod eronat articolul 107 alineatul (2) litera (b) TFUE și a săvârșit erori vădite de apreciere în examinarea proporționalității ajutorului cu prejudiciul cauzat de criza COVID-19.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că pârâta nu a inițiat o procedură formală de investigare în pofida unor dificultăți serioase și a încălcat drepturile procedurale ale reclamantei.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea de către pârâtă a obligației sale de motivare.

⁽¹⁾ JO 2021, C 77, p. 6 și 7.

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1008/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 septembrie 2008 privind normele comune pentru operarea serviciilor aeriene în Comunitate (reformare) (Text cu relevanță pentru SEE) (JO 2008, L 293, p. 3).

Ordonanța Tribunalului din 5 mai 2021 – Anastasiou/Comisia și BCE**(Cauza T-149/14) ⁽¹⁾**

(2021/C 252/46)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei întâi extinsă a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 159, 26.5.2014.

Ordonanța Tribunalului din 5 mai 2021 – Pavlides/Comisia și BCE**(Cauza T-150/14) ⁽¹⁾**

(2021/C 252/47)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei întâi extinse a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 159, 26.5.2014.

Ordonanța Tribunalului din 5 mai 2021 – Vassiliou/Comisia și BCE**(Cauza T-151/14) ⁽¹⁾**

(2021/C 252/48)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei întâi extinse a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 159, 26.5.2014.

Ordonanța Tribunalului din 5 mai 2021 – Medilab/Comisia și BCE**(Cauza T-152/14) ⁽¹⁾**

(2021/C 252/49)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei întâi a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 159, 26.5.2014.

Ordonanța Tribunalului din 28 aprilie 2021 – Tsilikas/Comisia**(Cauza T-514/16) ⁽¹⁾**

(2021/C 252/50)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei a opta a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 388, 3.11.2014 (cauză înregistrată inițial la Tribunalul Funcției Publice a Uniunii Europene sub numărul F-74/14 și transferată la Tribunalul Uniunii Europene la 1.9.2016).

Ordonanța Tribunalului din 6 mai 2021 – Tsilikas/Comisia**(Cauza T-534/16) ⁽¹⁾**

(2021/C 252/51)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei a opta a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 89, 16.3.2015 (cauză înregistrată inițial la Tribunalul Funcției Publice a Uniunii Europene sub numărul F-11/15 și transferată la Tribunalul Uniunii Europene la 1.9.2016).

Ordonanța Tribunalului din 30 aprilie 2021 – Aycinena și alții/Comisia**(Cauza T-537/16) ⁽¹⁾**

(2021/C 252/52)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei a opta a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 89, 16.3.2015 (cauză înregistrată inițial la Tribunalul Funcției Publice a Uniunii Europene sub numărul F-14/15 și transferată la Tribunalul Uniunii Europene la 1.9.2016).

Ordonanța Tribunalului din 27 aprilie 2021 – Guillen Lazo/Comisia**(Cauza T-541/16) ⁽¹⁾**

(2021/C 252/53)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei a opta a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 127, 20.4.2015 (cauză înregistrată inițial la Tribunalul Funcției Publice a Uniunii Europene sub numărul F-22/15 și transferată la Tribunalul Uniunii Europene la 1.9.2016).

Ordonanța Tribunalului din 6 mai 2021 – Miranda Garcia/Curtea de Justiție a Uniunii Europene**(Cauza T-547/16) ⁽¹⁾**

(2021/C 252/54)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei a opta a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 190, 8.6.2015 (cauză înregistrată inițial la Tribunalul Funcției Publice a Uniunii Europene sub numărul F-53/15 și transferată la Tribunalul Uniunii Europene la 1.9.2016).

Ordonanța Tribunalului din 5 mai 2021 – APG Intercon și alții/Consiliul și alții**(Cauza T-147/18) ⁽¹⁾**

(2021/C 252/55)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei Camera întâi a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 166, 14.5.2018.**Ordonanța Tribunalului din 5 mai 2021 – Scordis, Papapetrou & Co și alții/Consiliul și alții****(Cauza T-179/18) ⁽¹⁾**

(2021/C 252/56)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei întâi a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 166, 14.5.2018.**Ordonanța Tribunalului din 5 mai 2021 – Papaconstantinou și alții/Consiliul și alții****(Cauza T-188/18) ⁽¹⁾**

(2021/C 252/57)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei întâi a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 166, 14.5.2018.**Ordonanța Tribunalului din 5 mai 2021 – Vital Capital Investments și alții/Consiliul și alții****(Cauza T-196/18) ⁽¹⁾**

(2021/C 252/58)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei întâi a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 166, 14.5.2018.

Ordonanța Tribunalului din 12 mai 2021 – JV Voscf și alții/Consiliul și alții**(Cauza T-197/18) ⁽¹⁾**

(2021/C 252/59)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei întâi a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 190, 4.6.2018.

Ordonanța Tribunalului din 5 mai 2021 – Nessim Daoud și alții/Consiliul și alții**(Cauza T-208/18) ⁽¹⁾**

(2021/C 252/60)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei întâi a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 211, 18.6.2018.

Ordonanța Tribunalului din 20 aprilie 2021 – Compass Overseas Holdings și alții/Comisia**(Cauza T-702/19) ⁽¹⁾**

(2021/C 252/61)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a doua a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 10, 13.1.2020.

Ordonanța Tribunalului din 29 aprilie 2021 – Applia/Comisia**(Cauza T-139/20) ⁽¹⁾**

(2021/C 252/62)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a șaptea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 161, 11.5.2020.

Ordonanța Tribunalului din 29 aprilie 2021 – Applia/Comisia**(Cauza T-140/20) ⁽¹⁾**

(2021/C 252/63)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a șaptea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 161, 11.5.2020.**Ordonanța Tribunalului din 29 aprilie 2021 – Applia/Comisa****(Cauza T-141/20) ⁽¹⁾**

(2021/C 252/64)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a șaptea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 161, 11.5.2020.**Ordonanța Tribunalului din 29 aprilie 2021 – Applia/Comisia****(Cauza T-142/20) ⁽¹⁾**

(2021/C 252/65)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a șaptea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 161, 11.5.2020.**Ordonanța Tribunalului din 11 mai 2021 – Da Silva Carreira/Comisia****(Cauza T-260/20) ⁽¹⁾**

(2021/C 252/66)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei întâi a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 215, 29.6.2020.**Ordonanța Tribunalului din 6 mai 2021 – Precisis/EUIPO – Easee (EASEE)****(Cauza T-66/21) ⁽¹⁾**

(2021/C 252/67)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei Camera a zecea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 88, 15.3.2021.

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații
al Uniunii Europene
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO